

Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията

Информация

Откриване / Приключване: 19.10.2020 г. - 18.11.2020 г. Неактивна

Номер на консултация: #5484-K

Област на политика: Култура

Тип консултация: Закон

Вносител: Министерство на културата

Тип вносител: Национално

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията е разработен в изпълнение на §21 от Заключителните разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2020г. С предложените изменения и допълнения се цели привеждането на частта за фонд "Радио и телевизия" от закона в съответствие със Закона за публичните финанси, както и привеждане на финансирането на Българското национално радио и Българската национална телевизия в съответствие с правилата на държавните помощи.

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на културата

Адрес: София, София 1000, бул. Александър Стамболийски 17

Електронна поща: delovodstvo@mc.government.bg

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);

- Официалния адрес за кореспонденция.

Документи

Пакет основни документи:

[Справка за отразяване на предложенията и становищата - вер. 1.0 | 23.02.2021](#)

[Становище на "Българска телекомуникационна компани" ЕАД \(получено по ел. поща на 18 ноември 2020 г., препратено до МК на 18 ноември 2020 г.\) - вер. 1.0 | 18.11.2020](#)

[Становище на Българска асоциация на кабелните и комуникационните оператори \(получено по ел. поща на 16 ноември 2020 г., препратено до МК на 17 ноември 2020 г.\) - вер. 1.0 | 17.11.2020](#)

[Становище на дирекция МА - вер. 1.0 | 19.10.2020](#)

[Предварителна частична оценка - вер. 1.0 | 19.10.2020](#)

[Доклад - вер. 1.0 | 19.10.2020](#)

[Мотиви - вер. 1.0 | 19.10.2020](#)

[РМС - вер. 1.0 | 19.10.2020](#)

[Законопроект - вер. 1.0 | 19.10.2020](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: David Oxenford (18.11.2020 20:08)

5 Comments of the International Senior Lawyers Project

While the members of the Board appear to be paid to be full-time employees, there are no specific provisions for the times at which these members must be present in the

offices of the broadcaster, nor even any requirement that they attend a specific number of meetings (which are called by the Director General or by a majority of the Board). Removal of any member of the Board is appropriate only for serious violations of the laws and conflicts of interest (and must be approved by the CEM).

Given the extensive obligations with which the Board members are charged, it would seem that obligations to attend meetings, and a general provision allowing the removal of the members of the Board for ignoring their duties, would be appropriate, as would an enumeration of more formal obligations for the members of the Board to perform their duties in good faith. In addition, staggered terms for the Board members should be included, in the same manner as in our suggestion as to the members of the CEM. If there are four Board members (plus the Director General), perhaps providing four-year terms, with one member rotating off the Board each year, would be an appropriate way to manage this rotation. Under the current system, you have a Director General dealing with an entire board appointed by a prior Director General, who may well have had different priorities. The existing Director General will nominate the members who will serve principally during the term of the next Director General. While some continuity may be appropriate to provide institutional knowledge, having new members who reflect the priorities of the current administration would also seem in order.

We hope that these comments provide some useful insights for the development of the revisions to the Bulgarian laws. We would be happy to explore the issues raised in these comments, or any other issues raised in other comments on the proposed changes to the laws, with interested parties in Bulgaria.

Respectfully Submitted,

THE INTERNATIONAL SENIOR LAWYER PROJECT

_____
/s/

By: David D. Oxenford

Its Attorney

Wilkinson Barker Knauer, LLP

1800 M Street, N.W., Suite 800N

Washington, DC 20036

(202) 783-4141

doxenford@wbklaw.com

International Senior Lawyers Project

110 W 40th Street, Suite 700

New York, NY 10018

(646) 233-1640

<https://islp.org/>

Автор: David Oxenford (18.11.2020 20:07)

4 Comments of the International Senior Lawyers Project

In our experience in the US dealing with required periodic reporting and approval of activity by any government agency, having to provide detailed justification for the same matters over and over simply leads to substantial paperwork and bureaucratic delays without significant public interest benefits. Targeted reporting, or longer-term reviews of basic assumptions (on a three or five-year basis, for instance) reduces the need for regulated entities to devote substantial resources to repetitive approvals of the same services, and lessens the burden on the regulators themselves – allowing for a more thorough review of specific new initiatives, or review of existing operations over a longer timeframe rather than one that needs to be rushed to meet yearly deadlines.

The final section of proposed Article 42c states that the CEM is to issue a report each year on the fulfillment of the public mission by the public service broadcasters and, where necessary, "issue mandatory instructions and undertake such other measures as set forth herein." In Article 32 of the current law, the CEM can modify or revoke a license (presumably a commercial license) and can refer any violator of the rules of broadcast conduct as set forth in the statute to an unnamed authority to take action. It is unclear if these provisions apply to the public broadcasters. Under US law, the scope and limits of penalties that can be imposed on broadcasters for violations of the rules governing these broadcasters, and the process for the issuance of sanctions, is very clearly spelled out. Articles 37-39 of the current law provide some general requirements for decision-making (a decision by a majority of the member of CEM that is well reasoned and explained to the public), but it does not suggest the scope and limits to penalties nor what we in the US would consider the due process rights of those accused of violations to have to respond to perceived violations.

The draft of the proposed changes to the statute also contain references to the Management Boards of the public broadcasters, whose members are selected by their Director General and approved by CEM. Under the current rules, the Boards have five members (four plus the Director General). The draft statutory provisions do not make any fundamental changes to the composition or selection process for the Board as set out in the current Act. Currently, the Board members have three-year terms. There is no provision for staggering those terms and our understanding is that the current BNR Board was all selected at one time by the former Director General and thus all members except

the Director General have terms that run simultaneously. The current law seems to suggest that the Management Board act like a Board of Directors overseeing matters including the general guidelines for the program service, the terms of employment of the broadcaster's employees and contractors, and the budgeting process for the broadcaster. A member of the Board is also to act in the Director General's place when the Director General is not available.

Автор: David Oxenford (18.11.2020 20:06)

3 Comments of the International Senior Lawyers Project

In reading these sections of the proposed rules, there are questions that arise that may be due to the inherent ambiguities that arise from translation issues, as we have reviewed an English translation of the proposed changes. In the current law, Article 42 establishes BNR and BNT. In an American system, the granting of a license is a pre-condition to the operation of a broadcast station. Without a license, the broadcaster has no authority to operate. The implications under the newly added Section 42a, b and c are that the license will be granted for BNR and BNT only after the submission of plans for the services and programming to be provided are submitted and approved, after public comment, by CEM. In US law, there are careful provisions that guarantee that existing providers can continue to operate their broadcast services pending the renewal or modification of an existing license. In the US, existing providers are given an expectation of continued authority to broadcast absent a showing that the licensee has fundamentally failed to operate in the public interest or repeatedly and seriously violated the regulations and policies of our FCC.

While, given that BNR and BNT are established by Article 42, there may be no intension that the license grants referenced under the Articles 42a, b and c would in any way undermine that existing authority to act, or in some way be used to supplant the current operators of BNR and BNT, perhaps the language of these new sections could be amended to reflect that certainty that the incumbent services will continue, and these proposed sections should be amended to reflect that the new sections are only intended to clarify the public broadcasters' missions so as to comply with the EU directive and to govern modifications of the existing authority of the current operators so as to provide new services (like digital delivery services) rather than suggesting any reevaluation of their fundamental right to operate.

While there are no analogous provisions in US law to the substantial financing provided to the public broadcasters that are addressed in depth in this proposed amendment to the statute, from a practical standpoint, the desire for continuity in operations that we suggest in the prior paragraph would seem to be one that should apply to funding as well. While it appears under the statute and proposed revisions that the public broadcasters would each year have to come to the CEM to justify their operations and budgets, there is no suggestion that there should be a presumption of continuity in the budgeting and approval process. To insure smooth operations and to allow for future planning, there should be a presumption that services provided by the public broadcasters as being within its mandate one year would remain in its mandate in subsequent years (subject to specific exceptions based on changed circumstances, of

course). Funding should be presumed at the same level (subject to cost of living increases or decreases) with a lesser showing required for the continuation of an existing service. An extensive public interest showing with detailed economic justifications should be reserved for new or different services that may be proposed.

Автор: David Oxenford (18.11.2020 20:05)

2 Comments of the International Senior Lawyers Project

This system is not one that is analogous to the US model. While in the US, there is government funding of public broadcasting entities through the Corporation for Public Broadcasting ("CPB"), which evaluates the need for grants to fund broadcast technical facilities and some program undertakings, the specific programming obligations of the public broadcasters are not defined by content but instead by the public nature of the entity providing the broadcast service. CPB has only broad guidelines as to programming service because of the limits imposed by our First Amendment raising concerns about government oversight of programming content. In addition, the US funding model for public broadcasting is not as robust as in the EU, as there are no guarantees from year to year as to what the funding levels will be. US public broadcasters rely principally on listener donations and corporate giving than on government subsidies (particularly for day to day operational funding). Thus, the US experience in evaluating the funding aspect of the proposed changes to the Radio and Television Act are limited.

However, there are practical and structural issues in the existing Radio and Television Act, some of which are addressed in the proposed amendments that may bear some practical comments. These comments are set out below.

The Council for Electronic Media ("CEM") is a five-person body which regulates Bulgarian broadcasters, appoints the heads of the public broadcasting entities, approves their board of governors and reviews and approves their budgets. Three members of the CEM are appointed by the Bulgarian assembly and two by the President, and members serve six-year terms. Currently, the law provides for a rotation of the members of the CEM - with the assembly-appointed members being appointed every two years and the Presidential appointees every three years (Article 29). The draft regulation appears to repeal the rotation of members of the CEM. While not directly analogous, in the US, our five-member Federal Communications Commission ("FCC") has membership that rotates so that, each year, the term of one member of the FCC will expire ensuring that there is both stability in knowledge at the regulatory agency plus the ability of new governmental administrations to appoint members to the agency to represent new points of view. It is unclear from the change proposed in the pending Bulgarian legislation how the terms of members of the CEM will run if the current rotation provisions are repealed. To insure both stability and new viewpoints on CEM, and to avoid any clustering of appointments at one time that could allow for CEM to be staffed only with members of one political faction who may be overseeing appointments at the time that members are selected, we suggest some form of rotation be preserved.

In newly proposed Articles 42a, b and c, there is discussion of how Bulgarian National Radio ("BNR") and Bulgarian National Television ("BNT") will be granted licenses

setting out the mission and services to be provided by each of these services. Under the proposed Article 42b and c, the CEM will evaluate any new services to be provided by the public broadcasting entities (e.g., digital content delivery services) and evaluate those services, following public comment, to assess the need for the services and the costs for the new services that will need to be met through government funding. Under new Article 42a, BNR and BNT are to operate under licenses granted pursuant to the other new provisions of the statute.

Автор: David Oxenford (18.11.2020 20:04)

1 Comments of the International Senior Lawyers Project

Comments of the International Senior Lawyers Project on the Proposed Revisions to the Bulgarian Radio and Television Act

The International Senior Lawyers Project ("ISLP") respectfully offers these comments on the proposed revisions to the Bulgarian Radio and Television Act. The ISLP is an independent, non-governmental, not-for-profit organization created twenty years ago whose 2,000 experienced lawyers provide pro bono legal services to civil society and governments. ISLP volunteer lawyers devote their efforts to promote the rule of law, to advance sustainable, just and inclusive economic development, and to protect human rights. ISLP leverages high-level legal expertise to address regulatory issues worldwide, helping governments and civil societies build just and accountable legal and regulatory frameworks.

One of ISLP's areas of focus is on Media Law, believing that a freely functioning media landscape is vital for just, transparent and accountable governance to flourish, which ISLP's Media Law Working Group works tirelessly to ensure. These comments are offered on the draft Radio and Television Act to highlight some areas in the proposed revisions which we deem worthy of further investigation and review to ensure the smooth and transparent functioning of the media, particularly the public media, in Bulgaria. Our comments are offered with reference to experience in US regulations that may be instructive on the issues being considered in this revision of the Bulgarian laws.

We have reviewed the proposed changes to the Bulgarian Radio and Television Act. These revisions appear to have been crafted principally to enhance compliance with the policies of the European Union regarding the funding of national public service broadcasters, and secondarily to set the stage for the roll out of DAB in Bulgaria. Focusing on the public broadcasting aspects of these rule changes, these EU rules require that member states have a detailed and transparent mechanism for providing government funding of public service broadcasters. The EU recognizes that these broadcasters perform valuable functions including preserving culture, fostering diversity of media voices, and providing information to the citizens of each country. However, the EU wants to avoid too-generous government subsidies giving these public service broadcasters an unfair advantage over private broadcasters and other media providers in the EU in providing more commercial services. The EU directives, and the proposed

revisions to the Bulgarian statute, set up definitions of the services to be provided by the national public broadcasting entities, and a funding system ensuring that the government funds the costs of those programs defined to be within the public service ambit of these broadcasters.

Автор: Media Programme South East Europe (18.11.2020 16:31)

1. Становище от Медийната програма (проф д-р Йоханес Веберлинг) - 2

За да се подсили независимостта на членовете на Съвета за електронни медии, членството в Съвета за електронни медии по принцип би трябвало да бъде заложено като доброволно. Вместо месечно възнаграждение (чл. 41 от Закона за радиото и телевизията), членовете би трябвало да получават подходящо възнаграждение за участие в заседанията, както и надбавка за пътни разходи, но не и месечна заплата. Освен това заседанията на Съвета за електронни медии би трябвало да се провеждат публично, освен в изрично предвидени в закона изключителни случаи, когато обществеността може да не бъде допусната.

Основен стълб на независимостта на обществените радио и телевизия е тяхното финансиране, което е независимо от политическа намеса и от намесата на изпълнителната власт. В допълнение към настоящите предложения по чл. 40 от Закона за радиото и телевизията е необходимо, българските обществени радио и телевизия да имат предварително определена сигурна многогодишна финансова база, която да им дава възможност за съществено устойчиво развитие.

По принцип е за предпочитане финансирането да става чрез парични такси. Единствено това пряко финансиране от страна на медийните потребители гарантира пълна независимост от държавата и насърчава разбирането, че обществените радио и телевизия действат като защитник на гражданите.

Разбираемо е, че чл. 40 от законопроекта разширява източниците на финансиране на Съвета за електронни медии и към други области. В същото време независимостта на обществените радио и телевизия би трябвало да бъде подчертана посредством поне частично постоянно финансиране чрез такси спрямо гражданите като важна основа на демократичното общество.

Доколкото чл. 44, ал. 3 има за цел да осигури осведомяването на лица от български произход, живеещи извън България, като част от задачите на обществените радио и телевизия в България, е оправдано и желателно, ако вместо предложеното заличаване на чл. 44, ал. 4 от Закона за радиото и телевизията, текстът се формулира по следния начин: *"Изпълнението на дейностите по ал. 3 се осигурява от държавния бюджет в съответствие с четиригодишния програмен план, приет от Съвета за електронни медии."*

Доколкото в чл. 70 програмата и необходимите финансови средства се планират за една година, за стабилността на една качествена програма и за осигуряване на независимостта на програмното планиране на обществените радио и телевизия е необходимо, финансирането, независимо дали то е изцяло или частично от такси,

от държавни субсидии или от други източници, да се планира в рамките на многогодишен бюджет, който да бъде изготвен по предложение на генералния директор заедно със Съвета за електронни медии и приет от българския парламент. За станат обществените радио и телевизия по-независими от политическо влияние, следва да се предвиди че бюджетът на обществените радио и телевизия се удължава автоматично с поне един период на планиране, ако парламентът не постигне споразумение за бюджета.

Отпадането на ограничението за максималния срок на лицензията по чл. 109 от Закона за радиото и телевизията следва да бъде приветствано. По този начин се засилва независимостта на притежателите на лицензии, които са ангажирани и критични в рамките на законовите разпоредби, тъй като не трябва да се страхуват, че лицензията ще им бъде отнета след изтичане на максималния срок.

По отношение на административните санкции (Глава 7) следва да се отбележи, че те не бива да бъдат косвен дисциплинарен инструмент по отношение на ангажираното и критично медийно отразяване. При прилагане на основната идея на член 10 от Европейската конвенция за правата на човека следва да се изясни, че размерът на административните санкции не бива да застрашава независимостта на медийното отразяване като такова.

Оставам на Ваше разположение за въпроси

проф д-р Йоханес Веберлинг, адвокат

Автор: Media Programme South East Europe (18.11.2020 16:31)

1. Становище от Медийната програма (проф д-р Йоханес Веберлинг) - 1

Становище по Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията

Уважаеми госпожи и господа,

Бях помолен от медийната програма за Югоизточна Европа на Фондация Конрад Аденауер и германското посолство в София да изготвя становище по Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията, публикуван в края на октомври. Изпълням тази молба с удоволствие.

Съгласно Мотивите към закона, той има за цел най-вече да вземе предвид насоките на Европейската комисия относно държавното финансиране на Българското национално радио и Българската национална телевизия, за да приведе финансирането на двете медии в съответствие с разпоредбите за държавната помощ за публичното радио- и телевизионно разпространяване.

По отношение на планираното изменение и допълнение на член 6 от Закона за радиото и телевизията, следва да се отбележи, че съгласно чл. 6, ал. 3 обществените радио и телевизия имат за цел да задоволят демократичните, социални и културни потребности на българските граждани и да допринесат за

медийния плурализъм. Легитимността на прякото или косвеното държавно финансиране на обществените радио и телевизия в Европейския съюз се основава на общоприетата задача на обществените радио и телевизия да осигурят основна медийна услуга, обхващаща целия спектър от населението на дадена държава. Това следва да се осигури чрез включване на всички релевантни обществени групи в органите за вземане на решения на обществените радио и телевизия, както и чрез съответния вътрешен плурализъм при съставянето на програмите. Чл. 6, ал. 3, т. 3 от Закона за радиото и телевизията описва тази задача положително.

По отношение на състава на надзорните органи на обществените радио и телевизия (вж. Раздел 2 от Закона за радиото и телевизията), препоръките, приети на 8 октомври 2019 от експерти по международно медийно право на семинар в Тирана, модерирани от медийната програма за Югоизточна Европа на Фондация Конрад Аденауер, трябва да бъдат взети предвид повече от когато и да било по такъв начин, че тези надзорни органи да отразяват политическото и културното многообразие на българското общество. Ето защо би било препоръчително да се увеличи броят на членовете на Съвета за електронни медии на 20 до 25 души. Членовете трябва да са от всички социално значими организации, които, разбира се, включват и политическите партии. Броят на представителите на партиите обаче трябва да бъде ограничен. Така например в Германия, съгласно принципно решение на Федералния конституционен съд, делът на членовете, представляващи държавата и политическите партии, не може да надвишава 1/3 от всички членове на органа. При брой на членовете на Съвета за електронни медии например 21, максимум седем членове могат да са от държавни институции или политически партии. Съгласно чл. 24 от Закона за радиото и телевизията една част от членовете се избират от Народното събрание, а друга се назначава от Президента. По принцип това е оправдано и за в бъдеще, при условие че всички членове, които трябва да бъдат избрани или назначени, се предлагат изключително от съответните обществено значими организации. Може да е възможно (само) еднократно преизбиране. Следователно чл. 29, ал. 2, изр. 2 следва да отпадне.

Чл. 25 от Закона за радиото и телевизията би трябвало да бъде допълнен, така че членовете на Съвета за електронни медии да могат да бъдат само лица, които - за да се избегнат конфликти на интереси - не заемат към дадения момент професионална длъжност в медийния бранш.

По отношение на правилата за заседанията на Съвета за електронни медии (Раздел IV), в чл. 35 следва да се прецизира, че редовно свиканото заседание на Съвета има кворум, само ако на него присъстват поне 60% от членовете му.

Автор: Media Programme South East Europe (18.11.2020 16:29)

2. Становище от Медийната програма (Допълнително становище)

Допълнително становище към коментара на проф. Веберлинг относно проекта за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията

Уважаеми госпожи и господа,

регионалната медийна програма за Югоизточна Европа на Фондация „Конрад Аденауер“ наблюдава медийната ситуация в десет държави от Югоизточна Европа. Специален фокус програмата поставя върху обществените радио и телевизия като важна част от независимия медиен ландшафт в едно демократично общество. За тази цел, наред с останалите публикации, през миналата година издадохме книга, в която е документирана историята и настоящото структурно, правно и финансово състояние на всички обществени радио и телевизия в Югоизточна Европа. В допълнение към това една работна група от експерти по международно медийно право под ръководството на проф. Йоханес Веберлинг и нашата медийна програма разработиха и публикуваха документ с препоръки за финансирането на обществените радио и телевизия и за състава на надзорните органи. В своето становище проф. Веберлинг се позовава на този документ.

В допълнение към становището на проф. Йоханес Веберлинг, бих искал да се спра на известните на обществото точки от един по-ранен проект за изменение на Закона за радиото и телевизията и да предложа, те отново да бъдат включени в по-нататъшната дискусия.

Мандат на Управителния съвет

Членовете на Управителния съвет се назначават от генералния директор и се утвърждават от Съвета за електронни медии (чл. 58/1). Управителният съвет, част от който е и генералният директор (чл. 58/2), според мен би следвало да работи въз основа на строго и ефективно разделение на работата в полза на радиото или съответно телевизията. Това означава, че останалите четирима членове на Управителния съвет подпомагат действащия генерален директор в изпълнението на неговия стратегически план и концепция. В това отношение те имат сътрудническа функция по отношение на генералния директор. Препоръчително е характерът на тези отношения да бъде записан в закона. Във връзка с това би трябвало да се помисли, продължителността на мандатите на членовете на управителния съвет да се обвърже с продължителността на мандата на генералния директор.

Мандат на генералния директор

Основа за успеха на всяко едно предприятие е наличието на средносрочна и дългосрочна стратегия. Особено в медийния бранш, който от години търпи огромни промени, е необходима устойчива стратегия, Това важи с особена сила за обществените радио и телевизия, които със своята разнообразна програма имат за цел да допринесат за демократичното, социалното и културното развитие на обществото в дадена държава. Способността да се планира и прилага една такава стратегия обаче изисква достатъчна продължителност на мандата на отговорните лица. Според мен настоящият тригодишен мандат на генералните директори е твърде кратък. Препоръчително е, той да бъде удължен на пет години. Такава е между другото обичайната продължителност на мандата на генералните директори на обществените радио и телевизия и в други страни от Югоизточна

Европа. В Германия мандатът на директорите на обществените радио- и телевизионни оператори също е пет години - с изключение на директора на Дойче веле, който се избира дори за шест години.

Със своя експертен опит медийната програма остава на разположение за допълнителни консултации относно планираните изменения в Закона за радиото и телевизията.

С уважение

Хендрик Зитих

Ръководител на медийната програма за Югоизточна Европа

Фондация „Конрад Аденауер“

Автор: Илия Христозов (17.11.2020 23:19)

Да отпадне изцяло параграф 27-6

Необходимо е да се обърне внимание, че същите разпоредби, които са предложени от Министерският съвет в § 27 на ЗИД на ЗЕС, са предложени и от Асоциацията на българските радио- и телевизионни оператори – АБРО, с други мотиви, а именно че:

„въвеждането на тази нова технология трябва да бъде подкрепено и **проведено от съществуващите радиооператори**“

в тяхно становище до Народното събрание, за включването им и в преходните и заключителните разпоредби на ЗИД на ЗЕС със сигнатура 002-01-47, който в момента се разглежда от НС и вече е минал на първо четене. На практика едни и същи законови разпоредби се предлагат за включване в два различни закона.

Считам, че тези разпоредби не са необходими и за ЗЕС, защото в него ясно са регламентирани процедурите по издаване на разрешения за радиочестотен ресурс за цифрово наземно радиоразпръскване на радиосигнали, така както са регламентирани в чл. 48 от и глава V от ЗЕС.

В резултат на гореизложеното във всичките 6 коментара, считам за необходимо § 27 да отпадне от проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията.

Автор: Илия Христозов (17.11.2020 23:17)

Да отпадне изцяло параграф 27-5

Считам, че ясна държавна политика в областта на разпределение на радиочестотния спектър има и тя е определена в Конституцията на Република България, ЗЕС и подзаконовите актове към него.

Съгласно чл. 18, ал. 3 от Конституцията на Република България, държавата осъществява суверенни права върху радиочестотния спектър и позициите на геостационарната орбита, определени за Република България с международни споразумения и именно държавата е носител на суверенната власт върху радиочестотния спектър и само тя може да определи, при спазване на международните споразумения, как този спектър ще се разпределя и ползва за граждански нужди.

В разпоредбата на чл. 18, ал. 5 от Конституцията на Република България допълнително е регламентирано, че:

*„Чл. 18 (5) **Условията и редът**, при които държавата предоставя концесии за обектите и разрешения за дейностите по предходните алинеи, **се уреждат със закон.**“*

Важно е да се отбележи, че предвид важното значение на радиочестотният спектър, законодателят е предвидил условията и редът при които държавата ще предоставя този ресурс да бъдат регламентираны **само в закон, а не** в стратегия, план или друг документ. Следователно за да се прецени дали да се предостави и как да се предостави определен радиочестотен ресурс е необходимо да се спазват само разпоредбите на закона. В случая, този закон е Закона за електронните съобщения.

В ЗЕС са посочени основните подзаконови нормативни документи, които всъщност определят държавната политика в областта на електронните съобщения и планирането и разпределението на радиочестотния спектър. От тях с най-висок ранг е политиката в областта на електронните съобщения на Република България (чл. 7, ал. 1 от ЗЕС), чиято последна актуализация е обнародвана в ДВ, бр. 72 от 14.08.2020 г. като „Актуализирана политика в областта на електронните съобщения на Република България за периода до 2022 г.“.

Друг подзаконов нормативен акт, който се актуализира на основата на горепосочената политика в областта на електронните съобщения на Република България, е на основание чл. 8, ал. 1 от ЗЕС и е „Актуализираната държавна политика по планиране и разпределение на радиочестотния спектър в Република България“, обн., ДВ, бр. 71 от 13.09.2016 г. Както е видно, този документ е от 2016 г. и той реално не е актуализиран на базата на „Актуализирана политика в областта на електронните съобщения на Република България за периода до 2022 г.“, приета през 2020 г.

Документът, който отразява политиката на КРС в тази област и се изготвя на основание гореописаните два документа, е „Регулаторна политика за управление на радиочестотния спектър“, обн., ДВ, бр. 27 от 2.04.2019 г., в сила от 6.04.2019 г.

Последната актуализация и на този документ също е преди последната актуализация на „Актуализирана политика в областта на електронните съобщения на Република България за периода до 2022 г.“, който е с най-висок ранг от тях и на базата на който би следвало те да се изготвят, както е регламентирано в самите тях. Това разминаване в актуализациите е причината в по-старите и с по-нисък ранг документи да са налице разпоредби, които не са в съответствие с разпоредбите в „Актуализирана политика в областта на електронните съобщения на Република България за периода до 2022 г.“, което от своя страна води до нееднозначност на разпоредбите им и създава възможност за различно тълкуване, включително и в съдебните решения по тези казуси.

Следователно може да се направи извода, че държавна политика в тази област има и тя ясно указва, че няма пречки КРС и СЕМ да си изпълняват правомощията по отношение на издаване на разрешения за цифрово наземно радиоразпръскване на радиосигнали, без необходимост от допълнителни законови промени или изготвяне на други стратегически документи. **Считам, че ясна държавна политика в тази област има, както по отношение на ЗЕС, така и на ЗРТ.**

Автор: Илия Христозов (17.11.2020 23:16)

Да отпадне изцяло параграф 27-4

Посочени са и предимствата, които ще се постигнат:

*„Преминаването към наземно цифрово радиоразпръскване на радиосигнали ще осигури приемане на радиопрограми с високо качество **и възможност за използване на определените за цифрово радио радиочестотни обхвати.** Една от важните ползи за обществото от внедряването на цифровото радио е създаването на по-голямо разнообразие на радиоуслугите на национално и местно равнище. В тази връзка в препоръките на ниво ЕС се акцентира върху обществения интерес.“,*

а на КРС се препоръчва:

„През следващите години следва националният регулатор да продължи периодично да проучва чрез обществени консултации пазарния интерес за изграждане на национална обществена мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване на радиосигнали по стандарта T-DAB/T-DAB+ (Terrestrial Digital Audio Broadcasting).“,

но такива обществени консултации не са правени последните години, въпреки че е имало заявки, както за временно, така и за постоянно разрешение за наземно цифрово радиоразпръскване на радиосигнали.

В „Актуализирана политика в областта на електронните съобщения на Република България за периода до 2022 г.“ е регламентирано, че има определен честотен ресурс и че радиочестотната лента 174-230 MHz (метров обхват) е

*„основна за внедряване на наземно цифрово радиоразпръскване на радиосигнали по DAB стандартите (T-DAB, T-DAB+), приети от Европейския институт за стандарти в далекосъобщенията (ETSI). **За реализиране на тази възможност за България са защитени 34 радиочестотни разпределения** в радиочестотната лента 174-230 MHz.“*

Следователно ясно е видно, че свободен и определен радиочестотен ресурс има и този ресурс стои неизползван от години.

В т. 2.2. на „Регулаторната политика за управление на радиочестотния спектър“ на КРС, обн., ДВ, бр. 27 от 2.04.2019 г. дори е указано как може да се разпредели този свободен ресурс за формирането на национални и регионални мрежи, а именно:

„в обхват 174-230 MHz ще могат да се формират 6 национални мрежи и 28 регионални (за София-град - 10 мрежи; за Варна-град - 6 мрежи, и за зони Пловдив, Смолян и Стара Загора - по 4 мрежи).“

В „Актуализирана политика в областта на електронните съобщения на Република България за периода до 2022 г.“ е регламентирано и че:

„Комисията за регулиране на съобщенията и Съветът за електронни медии следва да предприемат действия за улесняване въвеждането на цифровите технологии в наземното разпространение на радиопрограми.“

Ясно е видно и е важно да се отбележи, че на КРС и СЕМ се препоръчва да предприемат действия само в рамките на тяхната настояща компетентност и без необходимост от други законови промени или изготвяне на някакви специални документи, регламентиращи тази област. Ако е имало нужда от допълнителни законови промени или документи, това щеше да бъде посочено конкретно.

Автор: Илия Христозов (17.11.2020 23:15)

Да отпадне изцяло параграф 27-3

Важно е да се отбележи, че неползването на свободния честотен ресурс има отрицателни последици в три основни направления. **Първото** е намалението на приходите в държавния бюджет поради фактът, че свободен радиочестотен ресурс не е разпределен и съответно не постъпват в бюджета таксите за него. **Втората** и не по-маловажна последица е, че страната ни все повече закъснява с въвеждането на наземното цифрово радиоразпръскване на радиопрограми и все повече ще изоставаме от европейските ни партньори. **Третата** отрицателна последица е, че потребителите се лишават от предимствата, които би им осигурило цифрово радиоразпръскване на радиопрограми.

Не съм съгласен и с твърдението в мотивите на вносителите на законопроекта, че „към настоящия момент липсва възможност СЕМ да открие процедура по чл. 116е именно поради липса на държавна стратегия и политика, свързана с наземното цифрово радиоразпръскване на радиопрограми, която да позволи това“.

Разпоредбата на чл. 116е от ЗРТ е относно

„Процедурата за издаване на лицензия за радио- и телевизионна дейност за национални/регионални програми, които могат да бъдат разпространявани чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване, се открива по искане на заинтересовано лице или по инициатива на Съвета за електронни медии, или на Комисията за регулиране на съобщенията.“

В чл. 116е, ал 7 от ЗРТ е регламентирано, че при приемане на решението за издаване или отказ за издаване на лицензия по чл. 116е от ЗРТ, както и при съгласуването (чл. 116з от ЗРТ) на вида и профила на лицензираните радио- и/или телевизионни програми, които ще се разпространяват чрез мрежите за наземно цифрово радиоразпръскване, *„Съветът за електронни медии се ръководи от следните принципи:*

- 1. гарантиране на правото на информация на гражданите в Република България;*
- 2. създаване на благоприятни условия за многообразие на медийната среда и за плурализъм;*
- 3. съхранение на националната идентичност.“*

Горепосочените принципи са фундаментални не само за радиопрограмите разпространявани чрез мрежите за наземно цифрово радиоразпръскване, а за всякакви програми, които се разпространяват и по всички други способи. Следователно не е логично и няма необходимост от специална отделна държавна стратегия и политика, свързана с наземното цифрово радиоразпръскване на радиопрограми, която да позволи това. Необходимо е да се отбележи и че дори в Плана за DVB-T не е имало конкретни изисквания към профила и вида на програмите, а както посочих по-горе с този план са се решавали проблеми, свързани с честотните ресурси и други технологични проблеми. Затова остава неясно и необосновано защо вносителите изискват с разпоредби в ЗРТ въвеждането на аналогичен План за DAB, след като честотният ресурс е вече определен и е свободен от няколко години и развитието на наземното цифрово радиоразпръскване ще бъде независимо от аналоговото (което няма да се преустановява), и ще бъде на пазарен принцип, както е регламентирано в т. 3.2.1. на „Актуализирана политика в областта на електронните съобщения на Република България за периода до 2022 г.“, обн., ДВ, бр. 72 от 14.08.2020 г.:

*„В периода 2019 – 2022 г. е необходимо да се предприемат стъпки за преодоляване на **изоставането при внедряването** на системите за цифрово радиоразпръскване на радиосигнали. За България **е възможно плавно преминаване** към цифрово наземно радиоразпръскване на радиосигнали, **при което пазарът определя паралелното съществуване на цифровите и аналоговите мрежи**. Този подход следва да доведе и до насищане на пазара на приемни устройства на приемливи цени за цифрово радиоразпръскване по системата DAB (Digital Audio Broadcasting), DRM (Digital Radio Mondiale) и други наложени в световен мащаб цифрови технологии.“*

Следователно ясно е подчертано, че ще има пазарна саморегулация и не са посочени никакви пречки пред развитието на наземното цифрово радиоразпръскване на радиосигнали.

Автор: Илия Христозов (17.11.2020 23:10)

Да отпадне изцяло параграф 27-2

В мотивите на министърът на културата и на вносителят (Министерският съвет) се твърди, че регламентираният с §27 „План за тестово въвеждане на наземно цифрово радиоразпръскване на радиопрограми (DAB+) в Република България“ (План/а за DAB), който да се приеме в едногодишен срок от Министерският съвет, се налага понеже *„към настоящия момент липсва официален документ, който да отразява държавната политика, свързана с наземното цифрово радиоразпръскване на радиопрограми - по аналогия с Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерски съвет“*.

В мотивите се твърди и че *„към настоящия момент липсва възможност СЕМ да открие процедура по чл. 116е именно поради липса на държавна стратегия и политика, свързана с наземното цифрово радиоразпръскване на радиопрограми, която да позволи това“*.

Не съм съгласен с тези твърдения и ще изложа своите мотиви и обосновка.

Считам, че аналогия на Плана за DAB с „Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерски съвет“ (Плана за DVB-T) не може да се прави, тъй като няма съвпадение нито на причините за изготвяне на двата плана, нито на целите им.

На първо място, *„Планът за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерски съвет“* е бил изготвен и приет през 2008 г., защото е трябвало да се осигури плавен преход към наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване от наземното аналогово телевизионно радиоразпръскване, **което е трябвало да бъде напълно преустановено към края на 2012 г.** съгласно поет международен ангажимент. В сегашният случай няма необходимост или изискване от преустановяване на наземното аналогово радиоразпръскване на радиопрограми и няма изискуеми срокове за въвеждането наземното цифрово радиоразпръскване на радиопрограми. Следователно тази причина за създаване на Плана за DAB отпада.

На второ място, същността и целта на регламентирания с § 27 план е **„тестово въвеждане** на наземно цифрово радиоразпръскване на радиопрограми (DAB+) в Република България“, докато целта на Плана за DVB-T е била **реалното въвеждане** на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване. Не намирам логика да се прави план за тестово въвеждане на наземно цифрово радиоразпръскване на радиопрограми, при положение, че няма пречки и при сегашното законодателство да се правят тестове и експерименти с нови

технологии и оборудване след получаване на временно разрешение от КРС. Дори след приемането на ЗИД на ЗЕС, който вече е приет на първо четене от НС, още повече ще се разшири обхвата и срока на временните разрешения за ползване на радиочестотен ресурс. На практика **евентуалното приемане на Плана за тестово въвеждане на наземно цифрово радиоразпръскване ще отложи за неопределен голям срок реалното въвеждане на наземното цифрово радиоразпръскване на радиопрограми и на практика ще лиши останалите предприятия, освен действащите в момента радиооператори, да получат разрешения** за радиочестотен ресурс и лицензия за програми за наземно цифрово радиоразпръскване на радиопрограми. По този начин ще се нарушат условията за развитие на конкуренцията при осъществяване на електронни съобщения; няма да се стимулират инвестициите и иновациите в сектора от други предприятия; и се нарушават принципите на равнопоставеност и пропорционалност.

На трето място, целта на Плана за DVB-T е била да осигури поетапно преминаване от едни честотни ленти на други, голяма част от които са били заети и са се използвали от Министерството на отбраната (МО) и следователно е било необходимо да се извърши освобождаването на тези честотни ленти и преминаването на други, без това да наруши дейността на МО или телевизионните оператори. В сегашният случай няма необходимост от преминаване от едни честоти на други, а честотният диапазон за наземното цифрово радиоразпръскване на радиопрограми е определен отдавна и е свободен за ползване от много години. Следователно и тази причина за създаване на Плана за DAB отпада.

Автор: Илия Христозов (17.11.2020 23:09)

Да отпадне изцяло параграф 27-1

Считам, че § 27 от Преходните и заключителните разпоредби на така представения проект на ЗИД на ЗРТ **е необходимо да отпадне изцяло**, защото предложените разпоредби в този параграф нарушават условията за развитие на конкуренцията при осъществяване на електронни съобщения; не стимулират инвестициите и иновациите в сектора; нарушават принципите на равнопоставеност и пропорционалност, които са регламентирани в Закона за електронните съобщения (ЗЕС); както и нарушават принципа за създаване на благоприятни условия за многообразие на медийната среда и за плурализъм, който е регламентиран в чл. 116е, ал. 7, т. 2 и чл. 116з, ал. 2 от ЗРТ.

Освен това, разпоредбите в §27 на ЗИД на ЗРТ биха създали реални предпоставки за свръхрегулация в сектора на наземно цифрово радиоразпръскване на радиопрограми, което е в противоречие с изискванията на ЗРТ, ЗЕС и Европейския кодекс за електронни съобщения, установен с Директива (ЕС) 2018/1972 на ЕП и на Съвета от 11 декември 2018 г. На практика **евентуалното приемане на Плана за тестово въвеждане на наземно цифрово радиоразпръскване ще отложи за неопределен голям срок реалното въвеждане на наземното цифрово радиоразпръскване на радиопрограми и на практика ще лиши останалите предприятия, освен действащите в момента радиооператори, да получат**

разрешения за радиочестотен ресурс и лицензия за програми за наземно цифрово радиоразпръскване на радиопрограми.

Автор: Андон Балтаков (17.11.2020 23:06)

Позиция на БНР-6

Поради лошата оперативност на тази страница, БНР е изпратило цялата си позиция до електронната поща на г-жа Амелия Гешева> същата е публикувана и във Фейсбук страницата на БНР.

Автор: Андон Балтаков (17.11.2020 22:58)

Позиция на Българското национално радио-5

(3) Договорите за възлагане на управлението на членовете на управителните съвети включват:

1. задължения за изпълнение на обществената мисия на БНР, съответно на БНТ;
2. задължения, свързани с концепцията на генералния директор на БНР, съответно на БНТ;
3. други задължения, свързани с правомощията на управителния съвет;
4. отговорност за неизпълнение на договора.“

Автор: Андон Балтаков (17.11.2020 22:56)

Позиция на Българското национално радио-4

1) В чл. 56 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1;
2. Създават се ал. 2 и 3:

„(2) Договорът за възлагане на управлението на генералния директор включва:

1. концепция за управление на БНР, съответно на БНТ за изпълнение на обществената мисия;
2. срокове за изпълнение на основните задължения по договора;
3. периодичност на отчетите на генералния директор пред Съвета за електронни медии;
4. отговорност за неизпълнение на договора.

Автор: Андон Балтаков (17.11.2020 22:55)

Позиция на Българското национално радио-3

В хода на работата на групата, бяха изработени редица текстове, предназначени да неутрализират законодателните дефицити в областта на управлението на БНР и БНТ. По специално става дума за следните разпоредби:

Автор: Андон Балтаков (17.11.2020 22:52)

Позиция на Българското национално радио-2

В съответствие със Съобщението на Комисията, работната група възприе, че за да се постигне поставената задача – привеждане на финансирането на БНР и БНТ в съответствие с правилата на държавните помощи – е необходимо в ЗРТ да се въведе подробна дефиниция на обществената мисия и да се създаде механизъм за адекватно и пропорционално финансиране на изпълнението на възложените на двете медии задачи.

Като неразделна част от въпроса за финансирането, работната група възприе и управлението на обществените медии, което пряко се отразява на разходването на предоставените им публични средства. Към момента, членовете на управителните съвети на БНР и БНТ се утвърждават от Съвета за електронни медии по предложение на съответните генерални директори. В същото време, нито мандатите на членовете на УС, нито техните договори за управление, са обвързани с генералния директор, предложил тяхното утвърждаване. Липсва и ясна регламентация на отговорностите на членовете на колективния орган. Тази ситуация създава риск от нестабилност и неефективно управление.

Несъвършенствата на съществуващата система бяха ясно демонстрирани през последната година, когато предсрочно бяха прекратени мандатите на генералните директори и на двете медии, но предложените от тях членове на управителните съвети продължиха да изпълняват своя мандат.

Автор: Андон Балтаков (17.11.2020 22:51)

Позиция на Българското национално радио-1

ДО

Г-Н БОИЛ БАНОВ

МИНИСТЪР НА КУЛТУРАТА

Относно: Становище на БНР по проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията.

Уважаеми господин Банов,

Във връзка с иницирираното от Министерството на културата обществено обсъждане на Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията, изразявам следното становище:

Цитираният проект е създаден в изпълнение на задължение, въведено с §21 от заключителните разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2020г. Съгласно тази разпоредба, Министърът на културата в срок до 31 март 2020 г. трябваше да внесе в Министерския съвет проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията за привеждане на частта за фонд „Радио и телевизия“ в съответствие със Закона за публичните финанси, както и за привеждане на финансирането на Българското национално радио и Българската национална телевизия в съответствие с правилата на

държавните помощи.

С Ваша Заповед № РД9К-8 от 13.01.2020 г. е създадена работна група със задачата да подготви проект на ЗИД на ЗРТ и да изготви частична предварителна оценка на въздействието на проекта. Групата включваше представители на СЕМ, БНР, БНТ, АБРО, търговски медии, Министерството на финансите, Министерството на културата и независими експерти в областта на медийното право. Още в началото на работата си, групата достигна до извода, че въпросът за финансирането на обществените медии е неделим от уредбата на тяхната мисия. Съобщението на Европейската комисия относно прилагане на правилата за държавните помощи по отношение на обществената услуга радио- и телевизионно разпространение поставя като критерии за допустимостта на държавната помощ за обществените медии изричното възлагане на услуги от общ икономически интерес. Според ЕК определението на мисията за обществена услуга от държавите-членки трябва да бъде възможно най-точно. То не трябва да оставя съмнение за това дали държавата- членка е възнамерявала да включи в мисията за обществена услуга определена дейност, упражнявана от оператора.

Автор: Анета Милкова (17.11.2020 22:18)

Мнение 2

Вместо досегашната волонтаристична политика да бъде прекратена, настоящият ЗИД не просто не я преустановява, а индиректно я насърчава. Има ли пречка от гледна точка на ЗРТ генералният директор на БНР да преименува програма Хоризонт, да промени профила на програмата, да промени обхвата на разпространението, или да я разпространява само в Интернет. Уви, няма! Това е проблем за изпълнението на Обществената мисия на БНР, но този ЗИД на ЗРТ не го решава.

Въпросът за това дали в Закона за радиото и телевизията да са изброени програмите на БНР и БНТ, заедно с техните програмни профили, обхват и способ на разпространение е съществен и трябва да бъде обсъден от народните представители.

За сравнение ще кажа, че имената на програмите, които създава и разпространява британската обществена медия BBC са записани в *Договора между държавния секретар по културата, медиите и спорта и BBC*, а срока на Договора е 10 години. Този въпрос не е в правомощията на ръководството на BBC, нито на медийния регулатор Офком.

Без в закона поименно да са посочени програмите на обществените доставчици на медийни услуги, не съществуват никакви гаранции, че тяхната мисия, както и с каквито и красиви думи да бъде формулирана, ще бъде изпълнена! Лисата на конкретен фиксиран брой програми, чрез които се реализира мисията и възможността броят програми да бъде променен на базата на ситуационни решения, взимани от генералния директор и СЕМ, в крайна сметка би поставило

правителството в перманентна ситуация на изненада: ако настоящият генерален директор е решил да спре три програми и това му бъде позволено, какво би попречило на следващия да поиска да открие пет, като настоява да получи съответното финансиране за това. Това противоречи на принципите на устойчива бюджетна политика на държавата.

Маркирам още два въпроса:

1. Променен ли е моделът на финансиране на БНР и БНТ, както се твърди в Мотивите. Отговорът е: не, моделът на финансиране не е променен. Финансирането на БНР и БНТ продължава да се осигурява от държавния бюджет и от собствени приходи.
2. Решен ли е въпросът с устойчивото финансиране на БНР и БНТ? Отговорът е: не. Защо? Защото липсва конкретика относно Методиката за оценка на разходите и как тя ще осигури съществуващите програмни схеми на БНР и БНТ. При положение, че тази Методика не съществува към момента как можем да бъдем убедени, че тя ще осигури повече средства от тези в настоящите бюджети? Тъй като Методиката е най-съществената част от концепцията на авторите на този законопроект, то той не бива да бъде обсъждан преди едновременно с него да бъде представен за обществено и професионално обсъждане проекта на Методика. В противен случай законопроектът се поставя в зависимост от едно бъдещо несигурно и неясно събитие.

ас. Анета Милкова,

ФЖМК при СУ „Св. Климент Охридски“

Автор: Анета Милкова (17.11.2020 22:16)

Мнение

Проектът на ЗИД на Закона за радиото и телевизията е базиран на Съобщението на Европейската комисия относно прилагане на правилата за държавните помощи по отношение на обществената услуга радио- и телевизионно разпространение (2009/С 257/01) – от 2009-та година. Фактът, че имплементирането на това „Съобщение“ е могло да бъде забавено с 11 години, показва, че няма нищо спешно и, че нищо не налага да се бърза с приемането на предлаганите изменения, преди да е ясно до какви резултати ще доведат (или няма да доведат) те.

Има няколко важни въпроса, на които трябва да намерим отговор в този ЗИД на ЗРТ:

1. С колко и какви програми ще се реализира обществената мисия на БНР и БНТ? В законопроекта не са посочени медийните услуги (радио- и телевизионните програми) на БНР и БНТ, чрез които те ще реализират обществената си мисия, която подробно е разписана в закона. Става ясно, че решението за това какъв брой програми, с какъв програмен профил, с какъв обхват и способ на разпространение ще създават и разпространяват БНР и БНТ ще вземе Съветът за електронни медии, който издава лицензиите за съответните програми по искане от генералните директори на двете обществени медии. По какъв начин ЗРТ може да гарантира изпълнението на обществената мисия на БНР и БНТ, която иначе ще се финансира почти изцяло с траншове от държавния бюджет, при положение, че не гарантира реализирането на конкретни програми?

На вниманието на народните представители, които ще обсъждат този ЗИД на ЗРТ, представям някои факти от близката история:

- За по-малко от 9 години (от 2007 до 2016 г.) БНР открива 4 регионални програми - *на 17 септември 2007 г. е открита регионалната програма за град София Радио София; на 22 януари 2009 г. е открита регионална програма Радио Видин; на 31 май 2012 г. е открита регионална програма Радио Бургас, която през юни 2017 г. е преименувана в БНР Бургас; на 9 май 2016 г. ръководството на БНР открива нова регионална програма Радио Кърджали.*

За откриването на нито една от четирите регионални програми на БНР не е направен секторен анализ, няма проведено проучване на общественото мнение в регионите за необходимостта от конкретен профил радиoproграма на общественият доставчик на медийни услуги БНР, няма обществено обсъждане. Въпреки това, БНР инвестира значителни средства от бюджета си за закупуване или наемане на сгради, техническо и технологично оборудване, човешки ресурс и не на последно място, в създаването на програма. Въпросът е: каква е ефективността и ефикасността на направените инвестиции от бюджета на БНР в откриването на тези четири регионални програми? Каква е оценката на останалите пет регионални програми на БНР?

- В същото време, от 6 април 2010 г. до 29 февруари 2012 г., с цел оптимизиране на разходите, ръководството на БНР съкрати голяма част от предавателите си на средни вълни – изключени са осем предавателя на програма Хоризонт и всичките седем предавателя на средни вълни, излъчващи програма Христо Ботев. На 31 декември 2014 г. е изключен предавателят на дълги вълни Вакарел, както и още пет предавателя на средни вълни. След 1 януари 2015 г. остава един предавател, излъчващ Хоризонт на средни вълни от Видин. Тези действия на ръководството на БНР не са обсъждани, консултирани или съгласувани с нито една държавна институция.
- Припомням как на 31 януари 2012 г. беше прекратено излъчването на предаванията за чужбина на *Радио България* на къси вълни и предаванията присъстваха като аудиофайлове в сайта на БНР. От 1 юни 2017 г. програмата на *Радио България* в интернет беше прекратена. Това решение на генералния

директор на БНР изненада Съвета за електронни медии, Комисията за регулиране на съобщенията, Министерския съвет, Народното събрание и обществеността.

- Към момента БНТ разпространява програмите си БНТ 1, БНТ 2 и БНТ 3 чрез ефирно наземно цифрово радиоразпръскване, кабел и сателит. Генералният директор на БНТ направи предложение в Комисията по културата и медиите в Народното събрание да сваля от мултиплекса програмите БНТ 2 и БНТ 3 и да разпространява ефирно единствено БНТ 1, защото по този начин ще намали разходите за разпространение. Въпросът е: как БНТ ще изпълнява своята Обществена мисия с една национална програма, та била тя и политематична?

Автор: Кирил Костадинов (17.11.2020 21:49)

Коментар на ЗИДЗРТ --5

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ: създаване на §32.

(1) В едномесечен срок от влизане в сила на този закон, генералният директор на БНР, съответно на БНТ, предлага на Съвета за електронни медии за утвърждаване членове на управителните съвети, с които да бъдат сключени договори за управление, в съответствие с Член 56, ал. 3.

(2) Мандатите на членовете на управителните съвети, изпълняващи задълженията си към влизане в сила на този закон, се прекратяват от датата на встъпване в длъжност по реда на ал. 1 членове.

Така се ликвидира недомислицата Генералният директор да управлява с непредложен от него УС, каквато е ситуацията към днешна дата. Генералния директор на БНР се лишава от възможността да изпълни управленската си програма, да изпълни поетите ангажименти, концепцията си, както и създаването на собствен управленски екип ако наследеният УС реши да го бламира. Предвид факта, че Генералният директор носи цялата отговорност пред СЕМ и обществото е логично той да предложи свои членове на УС с които да управлява в съответния мандат.

Притеснителен е и текста в чл.70 ал.9 и по конкретно, че СЕМ се явява администратор на държавна помощ за БНР и БНТ, отчитайки факта за избор на управляващия орган на квотен принцип от политическите субекти и остатъчното усещане за възможен натиск върху двете обществените медии.

Автор: Кирил Костадинов (17.11.2020 21:45)

Коментар на ЗИДЗРТ --4

Член 60 - следните изменения и допълнения:

(1) В ал. 1 цифрата „3“ се заменя с „5“: Мандатът на управителните съвети на БНР и БНТ е 5 години.

(2) В ал. 2 след думата „два“ се добавя „последователни: Едно лице може да бъде избрано в управителен съвет на БНР или в управителен съвет на БНТ за не повече от два последователни мандата.

(3) Едно лице не може едновременно да бъде член на управителните съвети на БНР и БНТ, както и да е член на един от тях и на Съвета за електронни медии.

(4) В ал. 4 думите „до утвърждаването на новите управителни съвети от Съвета за електронни медии.“ се заменят с „до встъпване в длъжност на новите управителни съвети.“ В случай че при изтичане на мандата на генералните директори на БНР, съответно на БНТ, изборът по Член 66, ал. 1 не е осъществен и се прилага разпоредбата на Член 66, ал. 4, членовете на управителните съвети на БНР, съответно на БНТ, изпълняват своите правомощия до встъпване в длъжност на новите управителни съвети утвърждаването на новите управителни съвети от Съвета за електронни медии.

Член 61- се създава ал. 2

(2) Мандатът на член на управителен съвет се прекратява при прекратяване на мандата на генералния директор, който е предложил неговото утвърждаване при условията на Член 60, ал. 5.

Член 66 - правят следните изменения:

В ал. 2 цифрата „3“ се заменя с „5“. Мандатът на генералните директори на БНР, съответно на БНТ, е 5 години. В ал. 3 думите „3-годишни“ се заличават. Генералните директори на БНР, съответно на БНТ, могат да бъдат избирани на същата длъжност за не повече от два последователни 3-годишни мандата. Алинея 4 се изменя така: Не по-късно от един месец преди изтичане на мандата на генералния директор на БНР, съответно на БНТ, Съветът за електронни медии открива процедура за избор на нов генерален директор. В случай че при изтичане на мандата на генералния директор на БНР, съответно на БНТ изборът по ал. 1 не е осъществен, те продължават да изпълняват своите правомощия до встъпване в длъжност на новите генерални директори.

Автор: Кирил Костадинов (17.11.2020 21:44)

Коментар на ЗИДЗРТ --3

Предлагам също да бъдат включени следните текстове от проектозакона съгласуван в работната група с участието на представители на Министерството на културата, СЕМ, БНР и БНТ:

Член 56.

1. Генералните директори на БНР и БНТ и членовете на управителните съвети осъществяват своята дейност на основание на договори, с които им се възлага управлението. Създават се ал. 2 и 3: (2) Договорът за възлагане на управлението на генералния директор включва: 1. концепция за управление на БНР, съответно на БНТ за изпълнение на обществената мисия; 2. срокове за изпълнение на основните задължения по договора; 3. периодичност на отчетите на генералния директор пред Съвета за електронни медии; 4. отговорност за неизпълнение на договора. (3) Договорите за възлагане на управлението на членовете на управителните съвети включват: 1. задължения за изпълнение на обществената мисия на БНР, съответно на БНТ; 2. задължения, свързани с концепцията на генералния директор на БНР, съответно на БНТ; 3. други задължения, свързани с правомощията на управителния съвет; 4. отговорност за неизпълнение на договора.

Член 58. В Член 58 се правят следните изменения и допълнения. Създава се нова ал. 3

2. Управителните съвети осъществяват правомощията си по Член 62 в изпълнение на обществената мисия на БНР, съответно БНТ, като се ръководят от концепцията на генералния директор. (4) Досегашната ал. 3 става ал. 4. При отсъствие генералният директор на БНТ или БНР упълномощава член на управителния съвет да го замества.

Автор: Кирил Костадинов (17.11.2020 21:43)

Коментар на ЗИДЗРТ --2

Като поставихме въпросът за цифрово съдържание ми се струва неясното му определяне в ЗИДЗРТ. В няколко члена е упоменато, като Чл.6 ал.3 и ал.4 т.2 и т.3; Чл.42, но не е уточнено предлагането на информация, както и разрастващите се и предлагащи многообразие дигитални платформи. Те от спомагателен се превръщат в основен канал за комуникация с определени възрастови групи и доставят многообразния и богат продукт на програмите на БНР (респективно и БНТ). Черпейки от опита на европейските ни партньори, падат табутата като теми и съдържание с една единствена цел а именно БНР да достигне до младежката аудитория, да комуникира на техния език и по техния начин (било то през snapchat, тик-ток, инстаграм или някоя друга платформа) изпълнявайки основната си обществена функция – да информира, да образова, да забавлява. Сайта се явява само портал, които предлага разнообразието от комуникационни канали, където онлайн аудиостриима и подкаста са само малка част от достпа до съдържание.

Автор: Кирил Костадинов (17.11.2020 21:41)

Член 58. В Член 58 се правят следните изменения и допълнения. Създава се нова ал. 3

(3) Управителните съвети осъществяват правомощията си по Член 62 в изпълнение на обществената мисия на БНР, съответно БНТ, като се ръководят от концепцията на генералния директор. (4) Досегашната ал. 3 става ал. 4. При отсъствие генералният директор на БНТ или БНР упълномощава член на управителния съвет да го замества.

В Член 60 се правят следните изменения и допълнения:

(1) В ал. 1 цифрата „3“ се заменя с „5“: Мандатът на управителните съвети на БНР и БНТ е 3 5 години. (2) В ал. 2 след думата „два“ се добавя „последователни: Едно лице може да бъде избрано в управителен съвет на БНР или в управителен съвет на БНТ за не повече от два последователни мандата. (3) Едно лице не може едновременно да бъде член на управителните съвети на БНР и БНТ, както и да е член на един от тях и на Съвета за електронни медии. (4) В ал. 4 думите „до утвърждаването на новите управителни съвети от Съвета за електронни медии.“ се заменят с „до встъпване в длъжност на новите управителни съвети.“ В случай че при изтичане на мандата на генералните директори на БНР, съответно на БНТ, изборът по Член 66, ал. 1 не е осъществен и се прилага разпоредбата на Член 66, ал. 4, членовете на управителните съвети на БНР, съответно на БНТ, изпълняват своите правомощия до встъпване в длъжност на новите управителни съвети утвърждаването на новите управителни съвети от Съвета за електронни медии.

Автор: Снежана Тодорова (17.11.2020 18:49)

Становище на УС на СБЖ 3

- Редица използвани понятия – обществена мисия, обществена услуга, качествена журналистика, извършване на оценка (предварителна и стойностна), администратор на държавна помощ, нетни разходи и приходи и т.н. са неточно и не пълно дефинирани и няма да предизвикат оперативно действие;

- Възлагането за допълване на лицензията на БНТ и БНР с обществена поръчка за изпълнение на обществена услуга ще се окаже толкова неизпълнимо, колкото и изборът и намеренията при утвърждаване на политическите назначения на генералните директори на БНТ и БНР от СЕМ;

- Основната цел, която прозира в мотивите за приемане на промените, да се изпълни Съобщението на ЕК, относно прилагане на правилата за държавните помощи по отношение на обществената услуга радио- и телевизионно разпространение, не може да стане с елементарната замяна на две думички - „субсидия“ с „трансфер“.

НЕОБХОДИМ Е НОВ ЗАКОН ЗА ОБЩЕСТВЕНИТЕ МЕДИИ – НАЙ-ДОБРЕ УСТРОЙСТВЕН ЗА БНТ И БНР, В КОЙТО ДА БЪДАТ ОТЧЕТЕНИ ЕВРОПЕЙСКИТЕ ИЗИСКВАНИЯ, ТЕХНОЛОГИЧНОТО РАЗВИТИЕ, ОБЩЕСТВЕНИЯТ ХАРАКТЕР НА РЕГУЛАТОРА, НЕЗАВИСИМОТО ОТ ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА ВЛАСТ ФИНАНСИРАНЕ, ЗАЩИТАТА И ОЦЕНКАТА НА ЖУРНАЛИСТИЧЕСКИЯ ТРУД И ПРОДУКТИВНОТО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С ОБЩЕСТВОТО, ОПРЕДЕЛЕНА ОТ ОБЩЕСТВЕНАТА ИМ МИСИЯ!

В обобщение и заключение: **СБЖ не може да се съгласи с предлагания Проект за Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията. Необходим е нов закон, към чието подготвяне да се подходи ПРОЗРАЧНО, едва след проведено широко и реално ОБЩЕСТВЕНО ОБСЪЖДАНЕ, като в разработването му участват експерти и специалисти в областта на медиите и обществената практика. А това без професионалната гилдия, без творческите съюзи, без опитни и ерудирани личности няма как да стане.**

УС на СБЖ

17.11.2020 г.

София

Автор: Снежана Тодорова (17.11.2020 18:49)

Становище на УС на СБЖ 2

Обществото, медиите и журналистическата гилдия отдавна изпитват остра необходимост от законова опора за свободата на словото, за независимостта на медиите, за гаранциите за журналистическия труд и журналистическите права. Нека пак да повторим - става дума за законова ОПОРА за тези базисни измерения на демокрацията. А не за законово вкарване в още по-непоносимо менгеме на и без това едва дишащата българска журналистика. СБЖ е силно обезпокоен, че настоящите предложения за промени в ЗРТ, както и други медийни замисли на настоящите управляващи, всъщност целят точно това - опасно затягане на менгемето. Нашият Съюз никога няма да подкрепи подобна тенденция и няма да участва в легитимирането ѝ.

Все пак ще посочим и редица конкретни съображения на медийни експерти, към които се обърнахме за мнение относно предлагания сега проект за промени в ЗРТ.

Например:

- Не са посочени гаранции срещу риска под прикритието на синхронизиране с европейската директива за аудио-визуални медийни услуги да се придадат на СЕМ допълнителни правомощия, съизмерими с цензорските, спрямо дигиталните платформи на ВСИЧКИ медии и несъразмерни със сега функциониращите характеристики на същия този СЕМ;

- При очевидно нарастващата роля на СЕМ в условията на масова дигитализация и в медийната сфера, в проекта изобщо не е засегната много парливата и отдавна повдигана в обществото тема за необходима дълбока реформа в самото структуриране на СЕМ - отхвърляне на квотния принцип, зависим от надмощието на една или друга политическа сила в една или друга институция, за сметка на вкарването на силна обществена квота в СЕМ. Това е не търпящ отлагане въпрос, който обаче изисква също сериозно и реално обществено обсъждане;

- Новите задачи, възлагани на СЕМ от настоящия проект за промени в ЗРТ, особено за администратор на държавна помощ, са несбъднати надежди, като имаме предвид сега действащият политическия начин за избор на членове на СЕМ, ниската професионална квалификация и съмнителната пригодност на неговите настоящи членове;

- Предложенията в сегашния проект за промени в ЗРТ се отнасят само до обществените медии БНТ и БНР, което подчертава острата необходимост от изготвянето на отделни устройствени закони за двете медии, какъвто е опита в редица европейски страни. Така пълно, а не фрагментарно, както е в случая, ще могат да се обхванат функциите, целите, задачите, структурата, управлението и финансирането на обществените медии;

- Предложените промени не изпълняват, а са мимикрия с надежда, че ще мине, на изискванията на Съобщението на ЕК относно прилагане на правилата за държавните помощи по отношение на обществената услуга радио- и телевизионно разпространение;

Автор: Снежана Тодорова (17.11.2020 18:48)

Становище на УС на СБЖ 1

**СБЖ отхвърля промените в ЗРТ и настоява за реално и прозрачно
обществено обсъждане за изцяло нов закон**

***По повод лансирания от правителството Проект за Закон за
изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията УС на СБЖ
изразява следното становище:***

Както е известно, преди около месец министърът на културата внесе в правителството Проект за Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията. Проектът е публикуван в специализираната правителствена дигитална платформа „Обществени консултации“, позволяваща писмено изказване на мнения по проекта. Срокът, до който е възможно там да се вписват такива мнения, изтича на 18 ноември.

Това очевидно се схваща от правителството като форма на някакво обществено обсъждане. Но не е. Реално обществено обсъждане не е проведено. Не е проведена кампания за широко и многостранно дискуссионно представяне на оценки и аргументи от страна на медийни експерти, академични среди, журналистически и други обществени организации.

Нещо повече. Самият подход при изработването на този проект е дълбоко обезпокоителен - предложенията се правят от неясно от кого и на какъв принцип сформирани работни групи, на тъмно. На обществото се сервира вече готовият резултат и се дава един месец срок за събиране на онлайн мнения, които после пак не е ясно кой ще обработва и как ще тълкува.

Самият този подход е порочен и опорочава всичко, което ще бъде произведено по този начин. Видяхме вече какъв скандал се разрази около реакцията на ръководството на БНР, което алармира за подмяна на отправени от него предложения още в етапа на изработката на проекта.

Поради всички тези причини СБЖ възразява срещу цялостната рамка, в която е вкарана инициативата за изменения и допълнения на Закона за радиото и телевизията. Нашият Съюз с неговата представителност и експертен потенциал не е потърсен своевременно при подготовката на проекта. Не са взети предвид и принципните предложения за законодателни промени, внесени от СБЖ в Комисията по културата и медиите на Народното събрание още през юни 2017 г. В нашите предложения има важни инициативи за защита на правата на журналистите и на журналистическия труд. Но този аспект от медийната сфера - правата на журналистите и журналистическият труд - напълно липсва в предлагания сега проект за промени в ЗРТ. А в обществените радио и телевизия, които са във фокуса на лансирания от правителството законопроект, работят много журналисти, които остро се нуждаят от защита на своите права и на своя труд - както в чисто синдикален смисъл, така и в контекста на индиректния, а понякога и директен политически натиск и зависимости, в условията, на които

колегите ни са принудени да оцеляват.

Автор: Снежана Тодорова (17.11.2020 18:46)

Становище на УС на СБЖ

.

Автор: Снежана Тодорова (17.11.2020 18:41)

Становище на УС на СБЖ

дсад

Автор: Радослав Марков (12.11.2020 15:26)

Мислете, после правете 3

В § 1 ал.2 да се добави т.очки в задълженията на БНТ и БНР "За изпълнение на своята обществена мисия БНТ/БНР създава и предоставя следните категории медийни услуги и дейности:

Извършва развойна дейност върху нови техники и технологии за създаване и разпространение на радио и тв съдържание според възможностите си. Извършва развойна дейност за задоволяване на собствените си технически потребности и повишаване техническото и свързаното с него творческо качество на съдържанието.

Мотиви: След 1989-та изчезнаха институтите , които се занимаваха с това, както и специализираната лаборатория към БТ и БР. Съответно практически няма звена, които да извършват минимална развойна дейност дори насочена към собственото си развитие, камо ли експорт към други радио-телевизионни оператори. А в почти всички европейски обществени/държавни оператори това е една от важните им обществени функции - внедряване на нови технологии за създаване и разпространение на съдържание. В момента БНТ и БНР нямат дори възможност да внедрят създадена от други телевизии (в Европа) нови технологии. Затова е нужно (пре)създаването на такива звена в БНТ и БНР, които могат да бъдат от малко на брой, но висококвалифицирани инженери, които успешно могат да вършат тази работа. Така, с моя помощ бяха направени опити за въвеждане на 3 D предавания, но след смяна на ръководството и закриване на звеното това утихна. Също така БНР има страшна нужда от развойна дейност и могат да се отделят минимални ресурси (човешки и финансови) националните медии да влязат и в тази си роля, която навън е МНОГО развита - всички големи телевизии не само обществени/държавни имат развойни звена - това движи прогреса.

=====
Като цяло в закона е наблегнато силно на политическия и финансовия момент, а техническите подробности липсват или са пренебрегнати. Да, но радиото и телевизията са ПЪРВО технологични феномени и после медии, творчески

работилници, политически субекти и тн. Ако няма технологии за създаване и предаване на съдържание - няма радио и телевизия ! Затова, адекватната техническа база и свързаното с нея законодателство е важен момент в СЪЩЕСТВУВАНЕТО на телевизията и радиото и трябва да му се отдаде необходимото внимание.

Затова предлагам да се помисли за включването (след прецизиране) на направените от мен предложения за поправки.

Автор: Радослав Марков (12.11.2020 15:24)

Мислете, после правете 2

В Параграф 27 да се добави към фразата "В едногодишен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема план за тестово въвеждане на наземно цифрово радиоразпръскване на радиопрограми (DAB+) в Република България" нова фраза: "(DAB+ или други цифрови технологии за наземно радиоразпръскване.)"

мотиви: 1. Да не се ограничава обхвата на внедряване на цифрови радиотехнологии. Може някой да иска да предава по сега навлизащата DRM+ или (защо не) по HD radio.

2. При навлизане на нови цифрови технологии за радиоразпръскване няма да се налага промяна на закона само заради това, т.е. законът ще е future proof което за България по принцип е рядкост - законът НЕ изпреварва настоящето, а ЗНАЧИТЕЛНО изостава.

=====

Да се въведе следният нов член някъде около user experience в сегашният закон. Телевизионните и радио оператори са длъжни да спазват технологичните изисквания за еднаква гръмкост на цялото съдържание (предавания, филми, реклами) спазвайки строго международните стандарти ITU-R BS. 1864 на ITU (международен съюз по телекомуникациите) и EBU R.128 на EBU (Европейски съюз по радиоразпръскване).

Мотиви : това го има и сега като изискване, но е твърде неясно и обтекаемо, не е базирано на стандарти, а на пожелания , което създава трудности по съблюдаването на спазването и наказание за нарушаването на правилата. Когато е посочен точен , международноприет стандарт то съблюдаването на спазването е по лесно, както и самите медии имат по ясен стандарт който да спазват, по този начин самите те са предпазени от нарушаване на разпоредбите на закона. Като цяло такъв текст вече има в повечето закони за телевизията не само в Европа, но и извън нея (например в САЩ)

=====

в § 1 да се добави т.15 обществените медии задължително представляват България в международните радио-телевизионни организации - художествени и чисто технически. Частните медии могат да членуват в тях по желание.

Мотиви: Добре е представянето на България в тези организации да е държавна политика и да е част от общата външна политика на България. Което не е факт в момента.

=====

Автор: Радослав Марков (12.11.2020 15:22)

Мислете, после правете 1

Предлагам:

От чл.1 ал. 1 да отпаднат точките 12,13 отнасящи се до архивите:

12. създават и поддържат архиви с материали, излъчвани в техните програми или други медийни услуги, или създавани по тяхна поръчка;

13. гарантират съхранението на аудио- и аудио-визуални исторически архиви чрез поддържане и цифровизиране;

Мотиви:

Не е работа , нито имат ресурси - човешки,финансови и технологични да се занимават с такава НЕсвойствена им дейност. Освен това, тези точки ограничават ползването от външни лица на архивите, които, особено преди 1989-та година, са създадени изцяло с държавни пари и съответно са собственост на обществото. Затова е необходимо създаването на неутрална институция за съхраняване на аудиовизуалните архиви на БНТ, БНР (и други създатели) - Национален аудиовизуален архив но с отделен закон. Такава е практиката в повечето европейски държави - архивите на държавните/обществени радиа телевизии да е в отделна организация.

промяна:

Да се създаде т.12 която казва: всички предавания и друго съдържание създадени в дадената медия след 5.г от излъчването ѝ да се предава в националния аудиовизуален архив (след създаването му)

т.13 БНТ и БНР ползват неограничено и безплатно създаденото от тях съдържание независимо къде се съхранява.

=====

Ал. 2 т.26 и 4

да се променят

"архив от звукозаписи на произведения или други материали, продуцирани от БНР"

;" архив от аудиовизуални произведения, звукозаписи на произведения или други материали, продуцирани от БНТ;"

"достъп до видеозаписи на отделни предавания или части от тях по заявка" с допълнението " в рамките на 5-те години в които се съхраняват в медиите."

Мотиви - за да са в синхрон с по горното предложение. и имайки предвид, че произведенията по стари от 5 г ще се съхраняват извън медиите.

Автор: ilia0000 (10.11.2020 16:39)

Относно т. 38 от параграф 25

Да отпаднат изразите за "данъка върху добавената стойност" и "туристически данък", защото такива данъци няма върху нетната печалба.

Автор: Митко Димитров (03.11.2020 20:02)

Отпадане на § 10. В чл. 68 се правят следните изменения и допълнения:

§ 10. В чл. 68 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 5 се изменя така:

„5. сключва и прекратява трудовите договори на служителите и ръководните длъжностни лица в БНР, съответно в БНТ, и техните поделения, включително при условията на чл. 328, ал. 2 от Кодекса на труда, след решение на управителния съвет на БНР, съответно управителния съвет на БНТ по чл. 62, т. 13.“;

Предлагам горните изменения и допълнения да отпаднат. Същите противоречат на Конституционно решение, с което БНТ и БНР са обявени за публичноправни организации т.е. държавни учреждения, за които чл.328, ал. 2 е неприложим. Това показва и последователната и безпротиворечива практика на ВКС, според която към държавни учреждения нормата на чл.328, ал.2 КТ е неприложима.

История

Начало на обществената консултация - 19.10.2020

Приключване на консултацията - 18.11.2020

Справка за получените предложения

Справка или съобщение.

Окончателен акт на Министерския съвет
